

hans barn under 16 år som icke varit hemmavarande” för att avdragsyrkandet skall godkännas. Företes icke sådant intyg skall avdragsyrkandet underkännas även om taxeringsnämnden vet att den skattskyldige utgivit beloppet och förut-sättningarna i övrigt är fyllda. Det torde emellertid ej sällan förekomma att ledamot i taxeringsnämnden känner till att skattskyldig har utgivit sådant underhållsbidrag. I dessa fall får man nog förutsätta att nämnden beviljar avdrag. Innan TO får veta att ledamoten har sådan kännedom, torde han emellertid ha hunnit avkräva den skattskyldige det formella intyget.

I ovanstående rader berörda exempel på ny skattelagstiftning visar i viss mån att skattelagstiftningen inte alltid utsätts för så omsorgsfullt förarbete, som man skulle önska.

Sven Sundin

Anm: Det må framhållas att föreskriften om intyg tillkom efter följande utlåtande av bevillningsutskottet (nr 16|1965): Det åligger enligt gällande bestämmelser den skattskyldige att styrka bidragsbelopp. Enligt vad utskottet erfarit medges dock ofta avdrag vid taxeringen utan egentlig prövning av det berättigade i avdragsyrkandet. Vid en på ovan angivet sätt utökad avdragsrätt är det enligt utskottets mening nödvändigt med en effektiv kontroll av ifrågavarande avdrag för att förhindra skattefusk. Utskottet föreslår därför, att en uttrycklig bestämmelse införes i 46 § 2 mom. kommunalskattelagen om att det åligger den skattskyldige att styrka det i deklarationen yrkade avdraget genom intyg från barnavårdsnämnd, barnavårdsman eller kommunal förtroendeman.

Red.

Skattelitteratur

Val av företagsform och Öppna koncernbidrag, två skatterättsliga uppsatser av Bertil af Klercker, Industriförbundets förlag, Stockholm 1965, 63 sidor och häftad. Pris 7 kronor 50 öre.

Den första uppsatsen i det av juris doktor Bertil af Klercker utgivna häftet — Val av företagsform — omfattar 36 sidor vartill kommer tre sidor efterskrift i anledning av det nyligen framlagda förslaget om aktievinstbeskattning. För att kunna välja lämplig företagsform fordras emellertid skatterättsliga kunskaper på bredden. Uppsatsen är därför nyttig läsning inte endast för den som står inför valet av företagsform utan också för den som vill friska upp eller bredda sina kunskaper. Att det fordras kunskaper över vida fält torde framgå av följande ämnen, som författaren bl a berör, dubbelbeskattning — löneuttag, lånemöjligheter, penningvärdeförsämringen, förvärvsavdrag, utländska beskattningsförhållanden, inkomstbegreppet, varulagervärdering, förlustavdrag samt arvs- och förmögenhetsbeskattning. Drygt fem sidor ägnas åt synpunkter på försäljning av företag i vilket sammanhang författaren påpekar den besvärande osäkerheten beträffande beskattningssituationen vid s k ej livsvariga livräntor. En särskilt beklagansvärd osäkerhet eftersom arrangemanget med sådana livräntor — på grund av svårigheten att skaffa kapital — är vanligt vid förvärv av företag.

Författaren framhåller avslutningsvis att avsikten med uppsatsen varit att något så när systematiskt kartlägga de skattesynpunkter, som kan ha betydelse vid val

av företagsform. Han varnar därför läsaren att för det enskilda fallet dra för vittgående slutsatser av uppsatsen. Om aktievinstutredningens förslag skulle komma att lagfästas anser emellertid af Klercker, att det i framtiden kan bli fördelaktigare att fortsätta att bedriva ett företag som enmansföretag än att ta in en meddelägare, oavsett om denne tas in som delägare i ett nybildat handelsbolag eller aktiebolag.

I den andra uppsatsen som omfattar drygt 17 sidor, vartill kommer lagtext, behandlar författaren de nya reglerna om öppna koncernbidrag, s k dolda vinstöverflyttningar samt kommissionärsbolag. Området hör till ett av de svåraste inom skatterätten. Svårigheten bottnar ytterst i det förhållandet att man måste behärska 54 § KL samt den än mer krångliga Annellagen för att kunna sätta sig in i beskattningsreglerna beträffande koncernbidrag. Författarens enkla och klara språk gör emellertid att läsaren utan större svårigheter får tillräckliga kunskaper genom att läsa broschyren. God hjälp får man också av författarens, så att säga, skatterättsliga krigsspel. En skiss där bolagen betecknas med symboler påminnande om krigspelens tecken för högre staber.

Här må uppmärksamheten riktas på det förhållandet att utredningens motiv beträffande koncernbidrag mellan syskonbolag d v s dotterbolag till samma moderbolag (SOU 1964:29 s 94) inte synes överensstämma med utredningens för-

slag till lagtext. Ej heller i propositionen, där utredningens motiv återges i något komprimerad form (prop nr 126/1965 s 67 jfr s 23), synes motiven stämma med lagtexten. Det sagda må belysas med följande exempel. Ett rörelsedrivande fåmansbolag A har dotterbolagen B och C. B förvaltar en jordbruksfastighet medan C utgör organisationsbolag till A. Om A är ett vitt bolag är det skattefritt för utdelning från såväl B som C. Man kan emellertid inte säga att A:s skattefrihet för utdelning från dotterbolagen är lika beroende av moderbolagets egen utdelning, vilket enligt motiven skulle krävas för avdrag för koncernbidrag från B till C. Då lagtexten synes tala för avdrag i det skisserade fallet får man väl anta att B äger rätt till avdrag för koncernbidrag till C. Det förefaller även som om af Klercker, fast han inte gått in på frågan i detalj, är av samma mening (se s 45 och 48).

Beträffande dolda vinstöverföringar mellan svenska företag framhåller författaren, att de föreslagna ändringarna i 57 § 3 mom KL knappast bidragit till att skapa större klarhet. Han antar emellertid att vinstöverföringsfrågan för de flesta praktiska fallen lösts genom de nya bestämmelserna om öppna koncernbidrag.

Det måste antas att läsarna kommer att sätta stort värde på af Kleckers broschyr. Man konstaterar också med tillfredsställelse att den kommit ut ovanligt kort tid efter det att författningen utfärdats.

Hans Bylin